

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 14.Gf.40.237/2023/9.

A felperes:

felperes1 Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság
cím1

A felperes képviselője:

Berczi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Berczi Norbert ügyvéd)
cím2

Az alperes:

Külgazdasági és Külügyminisztérium
cím3

Az alperes képviselője:

Dr. Visontai Csongor Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Visontai Csongor ügyvéd)
cím4

A per tárgya: támogatás megfizetése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 8.G.40.741/2022/30.

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felmerült 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

I.

[1] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a felek között 2014. március 14-én létrejött támogatási szerződés teljesítése címén 35.085.345 forint és annak 2017. április 3-tól járó, az 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 301/A. § (2) bekezdése szerinti késedelmi kamata megfizetésére. Állította, hogy a megállapodásban foglaltakat teljesítette, ezért az alperes jogos ok nélkül tagadta meg a teljesítést, s a rég. Ptk. 300. § (1) bekezdése alapján köteles a támogatás kifizetésére.

II.

[2] Az alperes kérte a kereset elutasítását. Hivatkozott a követelés elévülésére, és arra is, hogy a felperes nem teljesítette a szerződésben foglaltakat.

III.

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 35.085.345 forintot és annak 2017. április 3-ától a kifizetés napjáig számított, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt értékű kamatát, valamint 2.752.560 forint perköltséget.

III.1.

[4] Határozatában a fellebbezés szempontjából releváns tényként állapította meg, hogy a felperes mint kedvezményezett és az alperes jogelődje (MAG – Magyar Gazdaságfejlesztési

Központ Zrt., a továbbiakban alperes) mint támogató 2014. március 14-én támogatási szerződés kötöttek. A támogatási szerződés alapján a támogató 36.218.884 forint vissza nem térítendő támogatás nyújtását vállalta a pályázatban bemutatott „rendszer1” tárgyú, 72.437.767 forint összköltségű projektre. A támogatási szerződés részét képezte az Adatlap, a Pályázati Felhívás és annak a mellékleteként a részletes Pályázati Útmutató.

[5] Az Adatlap alapján a K+F tevékenységhez kapcsolódó személyi jellegű ráfordítások körében támogatható tevékenységnek, munkakörnek minősült a projektvezető; architekt; programozó; tesztelő; minőségbiztosító; szervező.

[6] A részletes Pályázati Útmutató C.1.1.1. pontja a munkatársak alkalmazása körében rögzíti, hogy támogatás munkatársak alkalmazása esetén akkor nyújtható, ha beruházás/fejlesztés esetén a projekt keretében felvett, új, külkereskedelmi tevékenységhez kapcsolódó speciális munkakörökben alkalmazott munkavállaló(k) foglalkoztatása történik, legfeljebb a projekt megvalósításának időszakában; továbbá ha a termék/technológia/szolgáltatás fejlesztés piacra vitelt közvetlenül megelőző, illetve a piacra vitel előkészítéséhez és iparjogvédelmi tevékenységhez kapcsolódó K+F tevékenység esetén a projekt keretében foglalkoztatott munkavállaló(k) foglalkoztatása olyan K+F tevékenységhez tartozó munkakörben történik, mely kapcsolódik a külkereskedelmi tevékenységhez is. Az ítélet jogi indokolásában megállapítottak szerint a C.2.1. pont alapján a munkatárs alapbére és annak járuléakai csak akkor számolhatók el, ha a tevékenysége közvetlenül a projekt végrehajtásához kapcsolódik, és ez a munkaköri leírásban és megbízási szerződésben rögzítésre kerül. Szintén a jogi indokolás tartalmazza, hogy a Pályázati Felhívás C.1.2.b) pontjának bd) alpontja szerint támogatható a munkavállaló foglalkoztatása is, amennyiben olyan K+F tevékenységhez tartozó munkakörben dolgozik, mely kapcsolódik a külkereskedelmi tevékenységhez.

[7] A jogi indokolásában tényként állapította meg továbbá, hogy a keresettel érintett felperesi munkavállalók közül személy1 architect esetében a 2014. március 3-án módosított munkaszerződés tartalmazta a pályázati azonosítót, és azt, hogy az rendszer1 tárgyú projekt keretében lát el feladatokat. személy2 rendszerszervező 2014. március 14-én kelt munkaszerződése is tartalmazta a pályázati azonosítót és azt, hogy a munkaviszonya az rendszer1 tárgyú projekt megvalósításának céljából létesült. személy3 tesztelő 2014. március 3-án kelt munkaszerződés módosítása szintén tartalmazta a pályázati azonosítót, valamint azt, hogy az rendszer1 tárgyú projekt keretében lát el tesztelői feladatokat. személy4 a 2014. március 3-án kelt munkaszerződés módosítás alapján projektvezető munkakört látott el az rendszer1 tárgyú projekt keretében, az okiratban rögzítették a perbeli pályázati azonosítót. személy5 a 2014. június 27-én kötött munkaszerződésében foglaltak szerint 2014. július 1-jétől dolgozott rendszerszervezőként az rendszer1 tárgyú projekt megvalósításának céljából, a pályázati azonosítót feltüntették. személy6t a felperes a 2014. március 14-én kötött munkaszerződés szerint 2014. március 17-től programozó munkakörben alkalmazta az rendszer1 tárgyú projekt megvalósításának céljából létesült, az okiratban szintén rögzítették a pályázati azonosítót. személy7 minőségbiztosító munkakörben dolgozott a felperesnél, a 2014. március 3-án kelt munkaszerződés-módosításban rögzítették, hogy 2014. március 17-től látja el a munkakört, az rendszer1 tárgyú projekt keretében lát el feladatot, rögzítve a perbeli pályázati azonosítót. személy8t 2014. március 17-től alkalmazta rendszerszervező

munkakörben, a 2014 március 14-én kelt munkaszerződés alapján az rendszer1 tárgyú projekt megvalósításának céljából létesült a munkaviszonya, rögzítették a perbeli pályázat azonosítót. személy9 programozót a 2014. március 3-án kelt módosítás szerint 2014. március 17-től alkalmazta a felperes az rendszer1 tárgyú projekt keretében, az okiratban feltüntették a perbeli pályázati azonosítót, míg a munkaköri leírásban rögzítették, hogy a tevékenységének célja az rendszer1 tárgyú projekt megvalósítása. személy10 programozó 2014. március 14-én kelt munkaszerződésében feltüntették a perbeli pályázat azonosítót és azt, hogy munkaviszonya az rendszer1 tárgyú projekt megvalósításának céljából létesült. személy11 a 2014. március 3-án módosított munkaszerződése szerint a perbeli pályázati azonosító számú pályázat vonatkozásában az rendszer1 tárgyú projekt keretében látott el programozói feladatokat 2014. március 17-től. személy12 a 2014. március 3-án módosított munkaszerződése szerint a perbeli pályázati azonosító számú pályázattal kapcsolatban az rendszer1 tárgyú projekt keretében látott el programozói feladatokat 2014. március 17-től. személy13 a 2014. március 3-án módosított munkaszerződése szerint szintén 2014. március 17-től látott el tesztelői feladatokat az rendszer1 tárgyú projekt keretében, az okiratban rögzítették a perbeli pályázati azonosítót. személy14 2014. március 14-én kelt munkaszerződésében a perbeli pályázati azonosító számra hivatkozással rögzítették, hogy a pályázat keretében az rendszer1 tárgyú projekt megvalósításának céljából létesült a munkaviszonya és 2014. március 17-től rendszerszervező munkakörben látta el a feladatát.

[8] Az cég1 Kft. (a továbbiakban: cég1 Kft.) a felperes által 2014. november 28-án benyújtott záró pénzügyi elszámolás és szakmai beszámoló kifizetési igénylés bérköltség támogatására vonatkozó részét a 2017. február 7-én kelt és a felperes által 2017. február 10-én átvett levelével – a pályázati felhívás C.1.2.bd) pontjára, a részletes Pályázati Útmutató C.1.1.1.pontjára hivatkozással – elutasította azzal az indokkal, hogy az igénylésben benyújtott munkaszerződések, azok módosításai, valamint a munkaköri leírások nem tartalmaznak utalást arra, hogy a projekt keretében foglalkoztatott munkavállaló olyan munkakörben került foglalkoztatásra, amely kapcsolódik a külkereskedelmi tevékenységhez is. Egyidejűleg tájékoztatta a felperest, hogy a 3/2015. (VII. 15.) KKM rendelet 12. § (1) bekezdés aj.) pontja alapján jár el az alperes háttérintézményeként a kereskedelemfejlesztési pályázatok kezelésében.

[9] A felperes az cég1 Kft-nek küldött, 2017. március 29-én kelt válaszában ismételten kérte a támogatás kifizetését. Arra hivatkozott, hogy nem terhelte olyan kötelezettség, miszerint külkereskedelmi szakmai tevékenységet is magában foglaló munkakörrel rendelkező munkatárs bérköltségét számolja el. Hangsúlyozta, hogy a K+F tevékenység olyan módon is kapcsolódhat a külkereskedelmi tevékenységhez, hogy annak eredménye – más személy közreműködése folytán – exportpiacra kerül; önmagában arra a körülményre, miszerint a kifizetési igénylésben megjelölt munkatársak munkaköre nem tartalmaz külkereskedelmi tevékenységet, nem lehet jogszerűen elutasítást alapítani. A Kft. a felperes válaszát 2017. április 3-án vette át.

III.2.

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásában megállapította, hogy a felperes és az alperes között a régi Ptk. által nem nevesített, atipikus támogatási szerződés jött létre.

[11] Az elévülési kifogás körében régi Ptk. 324. § (1) bekezdése, a 325. § (1) bekezdése és a 326. § (1) bekezdése alapján az alperes álláspontját osztva rögzítette, hogy a felperes igényének elévülése 2017. február 10-én kezdődött és az elévülési idő 5 év múlva járt volna le. A felperes cég1 Kft.-nek küldött, 2017. március 29-i válaszlevele azonban tartalmát tekintve fizetési felszólításnak tekintendő, ezért vizsgálta, hogy az alkalmas-e az elévülés megszakítására.

[12] Kifejtette, hogy az alperes eredménytelenül érvelt a részletes Pályázati Útmutató F.8.b.) pont bb.) alpontja és az F.4.7. pontja alapján azzal, hogy a kifogást hozzá kellett volna benyújtani. Egyrészt a felperes maga sem kifogásként hivatkozott a válaszlevelére. Másrészt a részletes Pályázati Útmutató F.8.e) pontjának ea) alpontja szerint a kifogás benyújtására a kifogásolt intézkedésről való tudomásszerzéstől számított 10 napon belül van lehetőség és nem lehet fel olyan okirat, ami szerint a felperes fizetési felszólítását kifogásnak tekintették volna, és ennek megfelelően elutasították volna a kifogásolás benyújtására előírt határidő elmulasztása okán. Arra utaló adat sem merült fel, hogy akár az alperes, akár az cég1 Kft. – az együttműködési kötelezettség keretében – tájékoztatták volna a felperest arról, hogy a pályázat kezelését ellátó háttérintézmény – azaz az cég1 Kft.– helyett közvetlenül az alpereshez forduljon a fizetési felszólítás tárgyában. Mindezek alapján a felperesi válaszlevél alkalmas volt az elévülés megszakítására, melyből következően megállapítható, hogy a felperes a keresetlevelét az ötéves elévülési időn belül – 2022. március 29-én – nyújtotta be a bíróságra, ezért az alperes elévülési kifogása alaptalan.

[13] A tényállásban rögzített munkaszerződések és azok módosításai – melyekben a pályázati azonosító mellett rögzítették azt is, hogy a munkavállaló az „rendszer1” tárgyú projekt keretében lát el feladatokat, vagy a munkaviszony az „rendszer1” tárgyú projekt megvalósításának céljából létesült – alapján megállapította az elsőfokú bíróság, hogy az okiratok a támogatási szerződés mellékletét képező Adatlapon foglalt munkaköröket tartalmazták a részletes Pályázati Útmutató C.2.1. pontjának megfelelően. Az, hogy a munkaköri leírások nem tartalmazták külön a projekt elnevezését, nem cáfolja a munkaszerződések és azok módosításaiban foglalt projekthez kapcsolódó tevékenységet. A munkaszerződések és a módosításaik, illetőleg a munkaköri leírások között nincs ellentmondás. A felperes az okiratokkal – melyekben szerepelt a perbeli projekt neve és a pályázati azonosító is – igazolta, hogy a munkaköri leírásban foglalt tevékenységeket az alkalmazottai a támogatási szerződésben vállalt cél érdekében végezték; ez – az alperes hivatkozásával szemben – személy11, személy12, személy15, személy13 és személy7 munkavállalók esetében is megállapítható.

[14] Hangsúlyozta a törvényszék, hogy az Adatlapon rögzítették a perbeli pályázat megvalósítása érdekében közreműködő munkavállalók munkakörét, amit igazolnak a felperes által csatolt munkaszerződések, illetőleg munkaszerződés módosítások. Sem a támogatási szerződésből sem annak mellékleteiből nem következik, hogy kifejezetten a munkaszerződésben és/vagy a munkaköri leírásban rögzíteni kellett volna a támogatás kifizetésének feltételeként megvalósított terméknek a tervezett exportpiac igényeire szabását,

idegen nyelvi specifikációinak megvalósítását, ezért az ezzel ellentétes alperesi hivatkozás alaptalan.

[15] A benyújtott munkaszerződések és azok módosításai bizonyítják a munkavállalók projekttel kapcsolatos tevékenységét a projekt megvalósításának időszakában, a projekt keretében felvett új külkereskedelmi tevékenységhez kapcsolódó speciális munkakörökben a támogatási szerződés 1. számú mellékletét képező Adatlapban foglaltak szerint, így a részletes Pályázati Útmutató C.1.1.1. pontjában foglalt feltételeket a felperes teljesítette. A hivatkozott okiratok a pályázati felhívás C.1.2.bd) pontjában foglaltak megvalósítását is bizonyítják, tehát azt, hogy a felperes a munkavállalókat K + F tevékenységhez tartozó munkakörben foglalkoztatta, amely kapcsolódik a külkereskedelmi tevékenységhez is, figyelemmel arra, hogy az Adatlapban meghatározott munkaköröket töltötték be.

[16] A kifejtettek alapján a felperes kifizetési igénylése elutasításának feltételei nem álltak fenn, ezért alappal hivatkozott a régi Ptk. 313.§ alapján a teljesítés jogos ok nélküli megtagadására és a régi Ptk. 300. § (1) bekezdése alapján jogosult a támogatás kifizetésére.

IV.

[17] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte annak megváltoztatását és kereset elutasítását.

[18] Érvelése szerint tévesen foglalt állást az elsőfokú bíróság az elévülés kérdésében. A felperes a 2017 márciusi felszólító levelét nem a támogatási szerződés 7.2. pontjában megjelölt kapcsolattartónak küldte meg, és az cég1 Kft. által 2017. február 7-én írt levél azon megfogalmazása, miszerint eljár a kereskedelemfejlesztési pályázatok kezelésében, nem módosította a támogatási szerződést, így az nem jelentett változást a támogatási szerződés szerinti kapcsolattartó személyében. Következésképpen a felszólítás nem tekinthető joghatályosnak. Hangsúlyozta továbbá, hogy a felperesi felszólításban foglaltak a tartalmukat tekintve kifogásnak tekintendők – hiszen a „legnagyobb része” azt taglalja, hogy miért és mennyiben kifogásolja az eljárást – és a részletes Pályázati Útmutató F.8.b.) pont bb.) alpontja és az F.4.7. pontja szerint a kifogást az alpereshez kellett volna benyújtani. Mindezek alapján a felperes az elévülést nem szakította meg, ezért a követelése 2022. február 11-én elévült.

[19] Álláspontja szerint nem téri ki arra az ítélet részletesen, hogy a Pályázati Útmutató C.1.1.1. pontjában foglaltak szerint a támogatható tevékenység körébe csak akkor tartozott a felperes által alkalmazott munkatársak foglalkoztatása, amennyiben külkereskedelmi tevékenységgel összefüggő K+F tevékenységet tartalmazó munkakörben jártak el. A csatolt munkaköri leírásokban, megbízási szerződésekben nem szerepel, hogy a munkakörök külkereskedelmi tevékenységgel összefüggő K+F tevékenységet tartalmaznak. A felperes elsőfokú ítéletben is ismertetett álláspontja szerint nem lehet szűkítő módon értelmezni, hogy ha nem szerepel a munkaszerződésben, vagy a munkaköri leírásban a külkereskedelemmel kapcsolatos munkaköri tevékenység, akkor nem számolható el {elsőfokú ítélet [27]}

bekezdés]. A felperes szerint elegendő volt, hogy a pályázatban megjelölte, hogy export piacra szánt termékekre vonatkozott a pályázata. Mindezek alapján a felperes sem vitatta, hogy a munkaköri leírásokban nem szerepelt, hogy a munkavállói külkereskedelmi tevékenységgel összefüggő K+F tevékenységet tartalmazó munkakörben kerültek alkalmazásra.

[20] Utalt az alperes a felperes cég1 Kft.-nek írt levelében foglaltakra, miszerint kétféle munkatársat is foglalkoztatni lehet fakultatív (megengedő vagylagos) jelleggel és a választás a kedvezményezettet illeti meg. Az első francia bekezdés alapján kell speciális – kifejezetten külkereskedelmi – munkakört ellátni. Ellenben a második francia bekezdés alapján olyan munkatárs foglalkoztatható, aki maga nem külkereskedő, de olyan termék vagy szolgáltatás kutatás-fejlesztésében vesz részt, amelyet a kedvezményezett exportpiacra szán.” Ezen levélben foglaltak alátámasztják, hogy a felperesi munkavállalók nem feleltek meg annak a feltételnek, hogy külkereskedelmi munkakört töltsenek be. A felperesi vélekedéssel szemben ez nem választás kérdése volt, csak azon munkavállalók bére volt elszámolható, akik külkereskedelmi munkakörben végeztek feladatokat.

[21] A fentiek tekintetben az ítélet [77] bekezdésében írt indokolása nemcsak hiányos, hanem semmilyen tény nem tartalmaz. Úgy állapította meg ugyanis az elsőfokú bíróság, hogy a csatolt munkaszerződések és azok módosításai igazolják a Pályázati Útmutató C1.1.1. pontjában foglaltaknak, valamint a Pályázati Felhívás C.1.2.b) pontjának bd) alpontjának való megfelelést, hogy valójában azokból nem derül ki, hogy a munkavállalók tevékenysége külkereskedelmi tevékenységgel összefüggő K+F tevékenységhez kapcsolódott. Az elsőfokú bíróság mérlegelésének indoka nem derül ki az ítéletből. Maga a felperes fejtette ki ugyanakkor az cég1 Kft.-nek írt levelében, hogy önmagában arra a körülményre, miszerint a kifizetési igénylésben megjelölt munkatársak munkaköre nem tartalmaz külkereskedelmi tevékenységet, nem lehet jogszerűen elutasítást alapítani. Ha valóban külkereskedelmi szakmai tevékenységet is magában foglaló munkakörrel rendelkező munkavállaló bérköltségét számolja el, akkor nyilván nem ilyen tartalmú védekezést terjesztett volna elő.

V.

[22] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult lényegében annak helyes jogi és ténybeli indokai alapján. Rámutatott, hogy az alperes maga sem vitatta, hogy az cég1 Kft. jogszerűen járt el a képviselőjében, holott a kapcsolattartó személyének változását nem a támogatási szerződés 7.6. pontjában foglaltaknak megfelelően jelentette be. A saját felróható magatartására pedig nem hivatkozhat. A megvalósított projekt pedig megfelelt a Pályázati Felhívás és a részletes Pályázati Útmutató előírásainak, a munkavállalók által végzett tevékenységek ténylegesen a megvalósított K+F projekthez kapcsolódtak; a támogatott projekt azáltal is kapcsolódott a külkereskedelmi tevékenységhez, hogy az annak keretében kifejlesztendő szoftvert exportpiacra szánta.

VI.

[23] Az ítéletnek jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt az ítéltábla teljes terjedelmében vizsgálta.

VII.

[24] A fellebbezés nem alapos.

VIII.

[25] Az elsőfokú bíróság a releváns tényeket megállapította, az ítéltábla az érdemi döntésével egyetért, annak jogi indokait lényegében osztja, azokat csak a fellebbezésben foglaltakra tekintettel pontosítja, illetőleg egészíti ki a következőkkel.

VIII.1.

[26] Az elsőfokú bíróság az elévülési kifogással kapcsolatos döntését egyrésről arra alapította, hogy a felperes 2017. márciusi levele tartalmát tekintve fizetési felszólításnak minősül arra is figyelemmel, hogy semmilyen adat nem merült fel arra, hogy azt az alperes, illetőleg az cég1 Kft. kifogásnak tekintette volna. Kifejtette továbbá, hogy arra utaló adat sem merült fel, hogy akár az alperes, akár az cég1 Kft. – az együttműködési kötelezettség keretében – tájékoztatták volna a felperest, hogy a pályázat kezelését ellátó háttérintézmény helyett közvetlenül az alpereshez forduljon a fizetési felszólítás tárgyában. Lényegében tehát a 3/2015. (VII. 15.) KKM rendelet 12. § (1) aj.) pontja – azaz jogszabályi felhatalmazás – alapján eljáró cég1 Kft.-nek címzett fizetési felszólítást az alperesnek címzett joghatályos felszólításnak tekintette.

[27] A 3/2015. (VII. 15.) KKM rendelet 12. § (1) aj.) pontja értelmében a miniszter a feladat- és hatáskörébe tartozó kereskedelem-fejlesztéssel összefüggő feladatainak körében a miniszter által a hatáskörébe utalt kereskedelem-fejlesztési tárgyalások előkészítését és lebonyolítását, a vállalt kötelezettségek végrehajtásának koordinálását az cég1 Magyar Kereskedelem- fejlesztési és Promóciós Korlátolt Felelősségű Társaság útján látja el.

[28] Az alperes fellebbezési érvelése szerint az a körülmény, hogy az cég1 Kft. jogszabályi felhatalmazás alapján járt el a támogató háttérintézményeként a perbeli pályázat kezelésében, nem eredményezett változást a szerződésben kijelölt kapcsolattartó személyében. Az elsőfokú bíróság azonban a fentiek szerint maga sem állapította meg, hogy a szerződésben kijelölt kapcsolattartó személyében változás történt volna, melyből következően ezen alperesi hivatkozás nem foghatott helyt. Maradéktalanul egyetért az ítéltábla az elsőfokú bíróság azon következtetésével, hogy a pályázattal kapcsolatban jogszabályi felhatalmazás alapján eljáró cég1 Kft.-nek címzett felszólítás az alperesnek címzett joghatályos felszólításnak tekintendő. Amennyiben ugyanis az cég1 Kft. a jogszabályi felhatalmazás alapján – nem vitásan – joghatályos nyilatkozattal közölhette a támogató alperes kifizetési igény elutasításával kapcsolatos döntését, abból az is okszerűen következik, hogy a részére küldött felperesi felszólítás a támogató alperesnek küldött joghatályos felszólításnak tekintendő.

[29] Az alperes azzal is érvelt a fellebbezésében, hogy a felperesi felszólításban foglaltak – tartalmukat tekintve – kifogásnak minősülnek, ezért azt hozzá kellett volna benyújtani. Az ítéltábla utal e körben a fent kifejtettekre, miszerint az cégl Kft.-nek küldött felszólítás a 3/2015. (VII. 15.) KKM rendelet 12. § (1) aj.) pontjára figyelemmel az alperesnek küldöttnek tekintendő, másodsorban pedig osztja az elsőfokú bíróság azon okfejtését, hogy semmilyen adat nem merült fel arra vonatkozóan, hogy azt az alperes kifogásnak tekintette és lefolytatta a részletes Pályázati Útmutató F.8. pontja szerinti kifogáskezelési eljárást. Nem volt vitás a perben az sem, hogy a felszólító levélben kérte a felperes a támogatás kifizetését, így nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a levélben foglaltakat a követelés teljesítésére irányuló felszólításnak tekintette.

[30] A fentiekre tekintettel a felperes 2017. március 29-én kelt felszólítása alkalmas volt az elévülés megszakítására a régi Ptk. 327. § (1) bekezdésének első fordulata alapján, és a keresetlevél benyújtásának időpontjára figyelemmel a perbeli igény bírósági úton való érvényesítésének nem volt akadály.

VIII.2.

[31] Az alperes a fellebbezésében fenntartotta, hogy a felperes nem igazolta, hogy a munkavállalói – a pályázatban vállalt feltételeket teljesítve – külkereskedelmi tevékenységgel összefüggő K+F tevékenységet végeztek, ezért a támogatási igény megalapozatlan.

[32] A fentiekkel összefüggésben rámutat az ítéltábla – ahogy azt a perbelivel lényegében megegyező tényállású 14.Gf.40.387/2020/5. számú ítéletében is kifejtette –, hogy a Pályázati Felhívás a támogatható tevékenységek körében külön szabályokat tartalmaz a beruházáshoz, fejlesztéshez (C.1.1.) és külön a termék, technológia/szolgáltatás/fejlesztés piacra vitelt közvetlenül megelőző, illetve a piacra vitel előkészítéséhez és iparjogvédelmi tevékenységhez kapcsolódó K+F tevékenységhez (C.1.2.) Az előbbinél támogathatóként határozza meg a munkavállaló foglalkoztatását a külkereskedelmi tevékenységhez kapcsolódó speciális munkakörökben, az utóbbinál pedig a munkavállaló foglalkoztatását olyan K+F tevékenységhez tartozó munkakörben, mely kapcsolódik a külkereskedelmi tevékenységhez is.

[33] Ezzel összhangban a részletes Pályázati Útmutató a támogatható tevékenységek között munkatársak alkalmazása alcím alatt (C. 1. 1. 1.) beruházás/fejlesztés esetén a projekt keretében felvett, új, külkereskedelmi tevékenységhez kapcsolódó speciális munkakörben alkalmazott munkavállalók foglalkoztatására ad lehetőséget. Ezt követően külön szabályt határoz meg a termék/technológia/szolgáltatás fejlesztés piacra vitelt közvetlenül megelőző, illetve a piacra vitel előkészítéséhez és iparjogvédelmi tevékenységhez kapcsolódó K+F tevékenység esetén, amelynél a projekt keretében foglalkoztatott azon munkavállalók foglalkoztatását teszi támogathatóvá, akiknél a K+F tevékenységhez tartozó munkakörük kapcsolódik a külkereskedelmi tevékenységhez is.

[34] A fenti különbségtétel jelenik meg a részletes Pályázati Útmutató C.2.1. pontjában, amely szerint a projekt megkezdését követően újonnan létrehozott munkahelyeken foglalkoztatott új – K+F tevékenység esetén meglévő is – munkavállalók foglalkoztatása tekintetében a munkaszerződés szerinti alapbér és járulékai számolhatók el akkor, ha a munkatárs tevékenysége közvetlenül a projekt végrehajtásához kapcsolódik és ez a munkaköri leírásban és megbízási szerződésükben rögzítésre került.

[35] A fentiek értelmében, mind a Pályázati Felhívás mind pedig a részletes Pályázati Útmutató különbséget tett a költségek elszámolása vonatkozásában annak alapján, hogy a támogatás beruházásra, fejlesztésre vagy pedig termék/technológia/szolgáltatás fejlesztés piacra vitelt közvetlenül megelőző, illetve a piacra vitel közvetlen előkészítéséhez és iparjogvédelmi tevékenységhez kapcsolódó K+F tevékenységre jött-e létre.

[36] Az adott esetben a támogatási szerződés mellékletét képező Adatlap tartalmazza táblázatos formában, hogy a K+F tevékenységhez kapcsolódó személyi jellegű ráfordítások képezik a szerződés tárgyát. Minden egyes munkakör tekintetében szerepel külön a K+F megjelölés. Ezt követően az Adatlap második oldalán pedig egyértelműen megjelenik a projekt szakmai tartamaként a K+F tevékenység.

[37] A fentiekből következően a munkatársak alkalmazására, illetve a bérköltségük elszámolására vonatkozóan – ahogy arra az alperes a fellebbezésében helyesen hivatkozott – a felperest nem illette meg a választás lehetősége. Olyan munkatársak tekintetében volt jogosult elszámolni a személyi jellegű ráfordításokat, akik megfeleltek azon feltételnek, hogy olyan K+F tevékenységhez tartozó munkakörben dolgoztak, amely kapcsolódott a külkereskedelmi tevékenységhez is.

VIII.3

[38] A támogatási szerződés részét képező Pályázati Felhívás melléklete, a részletes Pályázati Útmutató a korábban kifejtettek szerint egyértelműen tartalmazza a C.2.1. pontban, hogy a fenti feltételek fennállását a munkaköri leírásban és megbízási szerződésben kell rögzíteni ahhoz, hogy a személyi jellegű ráfordítások elszámolhatónak legyenek. Ebből következően a felperes akkor jogosult ebben a körben a támogatásra, ha a feltételek fennállását a munkaköri leírásokkal és a megbízási szerződésekkel, munkaszerződésekkel alátámasztotta a kifizetési igényénél.

[39] A perrel érintett munkavállalók munkaszerződése, illetőleg azok módosítása tartalmazza, hogy a perbeli projekt keretében meghatározott munkakört látják el és azokban szerepel a pályázati azonosító is, mindezt a fellebbezés sem tette vitássá. Az érintett munkakörök beazonosíthatók a támogatási szerződés 1. számú mellékletét képező Adatlapon feltüntetett munkakörökkel.

[40] Az alperes elsőfokú eljárásban és a fellebbezésében is előadott érvelése szerint azért nem megalapozott a kifizetési igény, mert a munkaszerződésekből és munkaköri leírásokból nem állapítható meg, hogy a munkavállalók foglalkoztatására olyan K+F tevékenységet tartozó munkakörben került sor, amely külkereskedelmi tevékenységhez kapcsolódik.

[41] A támogatónak azonban már a támogatási szerződés aláírását megelőzően, a pályázat elbírálásakor meg kellett győződnie arról, hogy a projekt keretében a pályázó által elszámolni kívánt költségek – a pontosan meghatározott munkakörök és az azokhoz tartozó tényleges tevékenységek – bérköltségként elszámolható-e, azaz megfelelnek-e a pályázati feltételeknek. A pályázat elfogadását követően a támogatási szerződés részévé váltak az annak mellékleteként csatolt Adatlapban pontosan felsorolt munkakörök és az azokhoz kapcsolódó tevékenységek. A kifizetés igénylésénél ezért a felperesnek csak azt kellett igazolnia, hogy a támogatási szerződésben meghatározott munkakörben és tevékenységre foglalkoztatta a munkavállalóit a projekt időszakában. Itt mutat rá az ítéltábla, hogy helyesen hivatkozott arra is a felperes a külkereskedelmi tevékenységhez kapcsolódás körében, hogy az Adatlap tervezett export piacként határozta meg Horvátországot, Szerbiát, Romániát és Ausztriát.

[42] A fentiek alapján tehát a támogatási szerződésben meghatározták a felek, hogy milyen munkakörökhöz kapcsolódó személyi jellegű ráfordításokat számolhat el a felperes és az ott megjelölt munkaköröknek megfelelnek a munkaszerződések (módosítások), illetve a munkaköri leírások.

[43] A részletes Pályázati Útmutató C.2.1. pontja szerint a munkaköri leírásban és megbízási szerződésben kell rögzíteni, hogy a tevékenység közvetlen a projekt végrehajtásához kapcsolódik, ami nyilvánvalóan a szerződésszerű teljesítés igazolásához kapcsolódó követelmény. Abban az esetben, ha ezen feltétel fennállását a munkaszerződés alátámasztja, mert a támogatási szerződés szerinti munkakört rögzíti, a munkaköri leírás pedig ezzel összhangban van, akkor már egyértelműen megállapítható, hogy az érintett munkavállaló tevékenysége az adott projekthez kapcsolódik. A munkaszerződések, illetőleg azok módosításai kifejezetten tartalmazzák a projekt megjelölését és a pályázati azonosítót, ebből következően egyértelműen megállapítható, hogy ezek a tevékenységek a perbeli támogatási szerződésben foglaltak megvalósítását szolgálták.

IX.

[44] A kifejtettek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

X.

[45] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, a felperes ugyanakkor a másodfokú eljárásra nem számított fel perköltséget a Pp. 81. (1)-(2) bekezdésének megfelelően, ezért részére ügyvédi munkadíjból álló perköltség nem volt megállapítható. A felmerült fellebbezési illeték az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja szerint az alperes teljes személyes illetékmentességére tekintettel a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad. Az alperes a sürgősséggel, átutalással megfizetett 2.500.000 forint jogorvoslati illeték visszatérítését igényelheti az állami adóhatóságtól az Itv. 80. § (1) bekezdés f) pontja alapján.

Budapest, 2024. február 6.

Dr. Sándor Ottó s. k.
a tanács elnöke

Dr. Balsai Csaba Zoltán s. k.
Dr. Vasady Loránt Zsolt s. k.
előadó bíró
bíró